

måde, som prøveløsladelse nu skal finde sted på.

Vil det sige, at Venstre er uenig i de bekymringer, der har været udtrykt fra ansatte i kriminalforsorgen, om, at det her vil føre til vilkårlige afgørelser, og at man vil lægge nogle beslutninger og nogle afgørelser i hænderne på nogle folk, som vil være udsat for pres, og som potentielt vil skulle træffe nogle afgørelser, som vil skabe en meget stor uenighed internt i kriminalforsorgen? Mener man ikke, at det er tilfældet? Mener man, at det her vil fungere uden nogen som helst former for problemer?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er svært for mig at se, at lovgivere, som fremsætter et lovforslag, som teknisk er i orden, som ikke nogen kritiserer, ikke skulle kunne gøre det, selv om der fra nogle embedsmænd rettes lidt mistanke mod andre embedsmænd i systemet.

Det at indsætte øver pression mod ansatte er jo ikke en ny situation. Det skal vi vel ikke lade os kue af her i Folketinget, for hvem skal så regele fængslerne? Jeg forstår ikke helt hr. Bødskovs synspunkter, og jeg synes egentlig, at det er en lidt uhyggelig konsekvens, jeg hører at man kan drage af det, hr. Bødskov siger.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Noget for noget-princippet har jo været diskuteret ganske længe, og vi har også diskuteret det under kriminalforsorgsforhandlingerne, så princippet synes vi sådan set er o.k. Problemet er bare, at de grundlag, som afgørelserne skal træffes på her, er meget usikre. De er diffuse, bliver de karakteriseret som af folk i kriminalforsorgen.

Det egentlige spørgsmål er vel: Kunne man ikke forestille sig, at vi for at komme ud over alle de her usikkerheder, som har været tilkendegivet fra ganske mange i debatten om lovforslaget, simpelt hen indskriver en mulighed for domstolsprøvelse af de afgørelser, som kriminalforsorgen skal træffe i fremtiden? Det vil gøre, at meget af den, kan man sige, utryghed og usikkerhed, der vil være om de her afgørelser, vil forsvinde, fordi det ikke længere med muligheden for domstolsprøvelse er kriminalforsorgen, som træffer den endelige afgørelse.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er ikke i tvivl om, at den socialdemokratiske ordfører mener det forslag seriøst, og seriøse hensigter diskuterer vi altid. Det er jo ikke tilfældigt, at vi efter grundloven har tre forhandlinger i Folketinget og eventuelt adskillige møder i Retsudvalget.

Jeg synes bare, det er en mistillid til dem, der til dagligt er vant til som forvaltningsmyndighed at træffe afgørelser. Men det er da klart, at hvis man finder ud af, at der er nogle formuleringer, der kan være klarere eller bedre, er det da derfor, at vi har Retsudvalget, hvor vi så diskuterer det.

Men er en domstolsprøvelse ikke lidt af en ansvarsforflygtigelse, og skulle en forvaltningsmyndighed ikke kunne forvalte prøveløsladelse, sådan som den forvaltningsmyndighed har gjort det i generationer?

Morten Bødskov (S):

Succeskriteriet for en velfungerende kriminalforsorg er færre gengangere i vore fængsler. Desværre er der i dag alt for mange gengangere i fængslerne. Årsagen til dette er bl.a., at kriminalforsorgen ikke har de nødvendige ressourcer til at styrke behandlingen af de indsatte.

Kl. 17.35

Dertil kommer, at et meget ringe udbud af behandlingstilbud med garanti har en negativ indvirkning på de indsatte motivation til også at indgå i behandlingsforløb.

Det her forslag kan motivere til, at indsatte indgår i behandlingsforløb. Socialdemokratiet mener derfor, at principperne bag forslaget er gode, og endelig finder vi sådan set også, at vi bør kvittere for, at regeringen nu langt om længe anerkender prøveløsladelsesmodellen, og kvitteringen her skal ikke mindst ses i lyset af, hvad tidligere repræsentanter for de nuværende regeringspartier har sagt om denne her model.

Når det er sagt, så foreligger der også en række stærke betænkeligheder fra vores side til forslaget.

For det første mener vi, at forslaget muligheden for administrativt at fastsætte samfundstjeneste som vilkår for tidligere prøveløsladelse vedrører fastsættelse af straffen og er en egentlig revision af dommen. Det centrale er, at rettens afgørelse ændres. I dag er det retten, der afgør spørgsmålet om samfundstjeneste og prøveløsladelse på tillægsvilkår. Rettens afgørelse er med andre ord klar. Den dømte og ikke mindst offer-